

Ul. Janeza Pavla II. 13
1000 Ljubljana

UVAJANJE OSEBNEGA SPREMLJANJA V STEGU NOVO MESTO 1

Mojca Gorenc,
pomočnica voditelja v klanu Novo mesto 1

Mentorica: Teja Mirtič,
stegovodja Novo mesto 1

Analiza stanja:

V klanu je 17 PP, od tega 6 fantov in 11 deklet, povprečna starost je 17,5 leta. Letos so se nam pridružili 4 bivši izvidniki. Septembra 2010 sta bila dva fanta na taborni šoli pripravnik. Lani v klanu ni bilo služenja, osebnega spremljanja pa še nobeno leto. Klan vodimo trije voditelji (Teja Mirtič, Franci Bačar in jaz) in DA (Tomaž Ivan Maras).

Na poletnem taboru 2010 smo se odločili, da gremo na poletni tabor 2011 v tujino, za katerega bo veliko obveznosti. Voditelji ne vemo točno, kako si to predstavljajo klanovci in kakšne želje imajo. Nekateri imajo težave tudi s starši, ker ne vedo, ali jih bodo pustili ali ne. Velikokrat se na srečanjih tudi potožijo komu od nas, da se jim zdi, da nekateri delajo več za klan kot drugi.

Ker je letos v klanu veliko število PP-jev, se nam zdi, da bo potrebna večja skrb za posameznika, saj se lahko v veliki skupini tisti, ki niso tako v ospredju, hitro izgubijo.

Namen:

S pomočjo osebnega spremljanja odkriti in motivirati bodoče voditelje, prepoznati težave in počutje posameznikov v klanu.

Naš namen je tudi s pomočjo osebnega spremljanja uskladiti vse želje in pomisleke glede poletnega tabora v tujini.

Cilji:

- Na podlagi njihovih lastnosti jih razdelimo v 4 skupine osebnega spremljanja.
- Vsak od štirih osebnih spremljevalcev (3 voditelji in DA) spremlja 4–5 klanovcev.
- Vsak od osebnih spremljevalcev se do zimovanja vsaj enkrat dobi z vsakim od klanovcev v svoji skupini.
- Za povezovanje posamezne skupine osebnega spremljanja in celotne skupnosti do zimovanja pripravimo tudi skupno aktivnost za posamezne skupine osebnega spremljanja in za klan kot celoto.

Program:

Jaz bom vodila vpeljevanje osebnega spremljanja. Program zastavim od oktobra do zimovanja (24. do 27. februarja 2011). Zamislila pa sem si ga v treh delih: razdelitev v skupine, srečanje z osebnim spremljevalcem, skupna aktivnost za povezovanje skupine.

Izvedba:

Na enem izmed oktobrskih srečanj sem jih razdelila v skupine tako, da je vsak od nas voditeljev napisal 10 svojih lastnosti, vsako na svoj list (skupaj 40 listkov – 4 voditelji x 10 lastnosti). Nato sem te lastnosti pomešala in vsak klanovec je izmed možnih lastnosti izbral tri, ki držijo tudi zanj. PP-je sem k določila k tistemu osebnemu spremljevalcu, katerega lastnosti so prevladovale pri posameznikovi izbiri. Po razdelitvi v 4 skupine pa je vsak od klanovcev dobil knjižico z opisom, kaj osebno spremljanje je, na katerih področjih osebnega razvoja se lahko še izboljša, knjižica pa je tudi opremljena z rubriko, kjer bo vsak klanovec opisal, kako se mu bo zdelo srečanje z osebnim spremljevalcem.

Od tega srečanja dalje se je vsak od voditeljev osebnega spremljanja individualno dogovarjal s klanovcem, kdaj bi se vsaj enkrat pred zimovanjem dobila ter se s pomočjo knjižice ali pa prosto pogovarjala o PP-jevih vizijah, težavah, pomislekih, željah ...

Na enem od srečanj v februarju (še pred zimovanjem) sem pripravila za vsako od štirih skupin Pot razmišljanja, na katero se je voditelj podal s svojo skupino osebnega spremljanja. Na tej poti je bil vsak od šestih postankov namenjen enemu vidiku življenja v skupnosti (1. postanek: Naša skupina je vrv, 2. postanek: Vsak izmed nas je edinstven, 3. postanek: Kako dobro se poznamo, 4. postanek: Napetosti v skupini, 5. postanek: V slogi je moč, 6. postanek: Praznovanje). Ta

vidik pa je bil predstavljen skozi igro na vsakem posameznem postanku med Potjo razmišljanja. Na koncu nas je čakalo še praznovanje v obliki soka in čokolade, v nasprotju z zgodbo o Kani Galilejski, kjer je vsak od udeležencev prinesel na svatbo vodo, ker se je vsak zanašal na drugega, da bo prinesel vino in zato se njegov prispevek v obliki vode sploh ne bi poznal. A na koncu so vsi pili vodo. Tako PP-je napeljemo na to, da se vsak klanovec posebej zamisli, koliko doprinese klanu in v kakšni obliki.

Veliko vlogo pri osebnem spremljanju posameznika je seveda imelo tudi prikrito osebno spremljanje, ki smo ga vsi voditelji izvajali redno na vseh srečanjih in drugih klanovskih aktivnostih. Seveda je bil vsak bolj osredotočen na svoje osebne spremljance, predvsem pa smo opazovali to, kako se vključujejo v skupino, kako pogosto sploh prihajajo, koliko sodelujejo, njihovo vedenje in reakcije ... S tem smo na primer lahko pridobili kar nekaj izhodišč za pogovor pri individualnem osebnem spremljanju.

Preverba ciljev:

Nekaj dni pred zimovanjem sem preverila cilje, ki sem si jih zadala.

- Razdelitev v skupine je potekala tako, kot sem si zamislila.
- Franci je imel 5 osebnih spremljancev, Teja, Tomaž in jaz pa po 4.
- Vsak od voditeljev je izpeljal vsaj polurni pogovor s svojim osebnim spremljancem. Nekaj težav se je pojavilo pri usklajevanju terminov individualnih srečanj. Zdelo se nam je, da bodo klanovci navdušeno sprejeli osebno spremljanje, saj bodo tako imeli priložnost izraziti mnenje brez sramu pred odzivom družbe, vendar smo večkrat naleteli na željo, da bi se recimo dobili skupaj s še enim od klanovcem, ker so nekateri bolj sramežljivi in bi jim bilo na štiri oči nerodno in neprijetno. Pri takšnih, ki so imeli to željo, smo tudi naredili izjemo in se dobili v paru. Smo se pa dogovorili, da se naslednjič srečamo z vsakim posebej.
- Kot skupno aktivnost sem na koncu pripravila Pot razmišljanja, v katero so se klanovci dobro vživeli. Na tej aktivnosti je nepričakovano manjkal Tomaž (eden od osebnih spremljevalcev) zaradi zvitega gležnja tik pred srečanjem. Ta neljubi dogodek smo rešili tako, da smo člane njegove skupine osebnega spremljanja dali v mojo skupino, v kateri je bil prisoten le eden od članov, tako da nas je bilo na koncu v skupini 5. Menim, da s tem nismo naredili kakšne škode, kajti konec koncev se mora vsak od voditeljev dobro razumeti z vsakim od naših klanovcev. V Tejini skupini je manjkala ena od članic, vendar večjih težav niso imeli, tudi debata se je lepo razvijala. Francijeva skupina pa je bila prisotna v polnem številu in so tako tudi brez težav izpeljali pot.

Priloga:

Pot razmišljanja

POT RAZMIŠLJANJA

Vodja bere le tisto kar je v pobarvanem tisku, ostalo bere zase!!!

PREDSTAVITEV

Hodimo v skupinah, kot smo pri osebnem spremjanju. Na poti se ob igri ukvarjamo s problemi, ki se pojavljajo v skupini ljudi, ki živijo skupaj določeno obdobje.

Za izvedbo potrebujemo približno 1uro.

Uspeh je odvisen od pogovorov, ki jih vodi med potjo in od njegove sposobnosti je, da skupino animira, navduši.

Potreben material

1. Vsak sodelujoči potrebuje: svinčnik in list papirja
2. Vodja potrebuje: klopko debelejšje vrvi, nož, papirnato vrečko, dve palici.

Motivacija:

"Rad bi vas povabil na razmišljanje o naši skupini, da se bomo bolje spoznali. Tega ne bomo počeli samo z besedami, temveč tudi z igrami in različnimi nalogami."

Vodja izvede prvi postanek na mestu, kjer je.

Prvi postanek

NAŠA SKUPINA JE VRV

Vodja razloži prvo nalogo:

"V skupini ljudi običajno ne teče vse gladko, vendar si samo redkokdaj vzamemo čas, da bi o tem razmislili in se pogovorili. Tako je, kot da bi nas vezale nevidne niti: nekatere so močne, druge krhke, tretje že skoraj preperle. Te vezi bomo sedaj skušali prikazati."

Skupina sklence krog. Eden izmed sodelujočih vzame klopko vrvi, prime njen začetek in vrže klopko enemu izmed tovarišev, ter mu ob tem pove zaradi česa ga ceni. Ogovorjeni ulovi klopko, prime za nit in vrže klopko naslednjemu z razlago njegovih pozitivnih strani in tako naprej.

Rezultat je stkana mreža skupine.

Razgovor:

Vodja načne razgovor o pomenu stkanne mreže. Kaj nam pove? Nam mreža lahko kako koristi? Kako globoko smo povezani? Kaj občutimo, kadar smo pohvaljeni? Ali si običajno povemo, kaj nam je pri nas všeč in kaj ne?

Da bi bila mreža trdna in vzdržljiva je potrebno, da se vsi člani skupine v njej dobro počutijo in da si lahko zaupajo med seboj.

Podajmo si roke in naredimo kačo. Prvi ima nalogo, da pripelje vse do naslednjega postanka. Vsi ostali zaprejo oči in se pustijo voditi. Čez nekaj časa gre prvi na rep. Tako nadaljujemo naprej. Zopet menjava, itd. Med vajo ne sme nihče govoriti.

Drugi postanek

VSAK IZMED NAS JE EDINSTVEN

Predstavitev igre, ki temelji na lastnosti karakterjev:

Vsako skupino sestavljajo različne osebe. Klopko razrežemo na 4 metrske vrvi. Vsak član skupine dobi en del vrvi, pri sebi moramo imeti tudi papir in svinčnik. Tako se napotimo do naslednjega postanka.

Med potjo razmišljamo o treh lastnostih svojega karakterja, kot npr.: dobra volja, velikodušnost... Vsak napiše te tri lastnosti na list, ki ga ne pokaže nikomur. Če se člani skupine med seboj dobro poznajo, je bolje spremeniti običajno pisavo.

Gremo do naslednjega postanka.

Tretji postanek

KAKO DOBRO SE POZNAMO

Vodja pobere liste, jih da v papirnato vrečko in zmeša. Skupina se vsede v krog in vsak naključno vzame iz vrečke listek. Če kdo dobi svojega, ga vrne v vrečko in vzame drugega. Sedaj se prava igra šele začne. Eden od prisotnih prebere naglas lastnosti napisane na listku in skuša ugotoviti, na koga se nanašajo. Če ne uspe ali če zgreši poskusijo drugi. Ko ugotovijo, za koga gre, ta nadaljuje igro.

Člani skupine se med seboj privežejo skupaj za gležnje z vrvmi, ki so bile razdeljene in tako zopet naredijo kačo. Prvi in zadnji imata privezan samo en gleženj na tovariša, ostali pa oba.

Z vozli na nogah se skupina napoti do naslednjega postanka, kjer so zopet vsi svobodni in neodvisni.

Četrti postanek

NAPETOSTI

Navodilo za igro "preizkus trdnosti".

Normalno je, da nihče izmed nas ni enak drugemu, kar povzroča v skupini napetost in spremembe. Zato je včasih težko ostati združen in soočiti se s problemi. Ponovno naredimo krog, primemo drug drugega pod roko in sklenemo dlani. Vsak poišče v razdalji 20m točko, kjer bi v tem trenutku rad bil: na drevesu, ob grmu, v senci...

Po nekaj trenutkih za razmišljanje vodja še enkrat pozove vse, da se stisnejo drug k drugemu, da se ne smejo razdružiti, da ne smejo biti nasilni..., nato povabi vse k predhodno izbrani točki. Krog je v resni nevarnosti, da se bo pretrgal in ko se to zgodi, je igre konec.

Napotki za pogovor:

S to igro bi radi ponazorili to, kar je neizogibno v vsaki skupini: vsak ima svoje zamisli, potrebe, želje. Če nekdo želi samostojno doseči svoje cilje, se skupina razbije. Tudi dogovor ni vedno najboljši, kar lahko naredimo. Predvsem pa ni dobro za počutje v skupini, če govorijo in odločajo vedno eni in isti. Se dogaja tako tudi pri nas? Na kakšen način prihajamo do naših odločitev? V kakšnih okoliščinah pride do nesporazumov, nasprotovanj in napetosti? Kako se takrat obnašamo? Kako skušamo reševati napete situacije? Bi morda želeli poskusiti kakšen nov način za reševanje takih situacij?

Skupina se odpravi do sledečega postanka na kakšen poseben način, ki si ga izbere sama. Na primer v koloni z enotnim korakom, drug za drugim.

Peti postanek

V SLOGI JE MOČ (Skupaj smo močnejši!)

Lažje je pretrgati enojno vrv, kot spleteno. Indijanski pregovor pravi: vrv spletena iz travnatih bilk je tako močna, da lahko z njo ukrotimo celo slona. (Moja skromna pripomba: Kje so indijanci videli slona? Najbrž gre za indijski in ne indijanski pregovor.)

Navodilo za igro:

Postavimo se v krog in prepletamo roke en čez drugega, potem pa to prepleteno kačo s skupnimi močmi odvozlamo.

Navodila za pogovor:

"Prepletanje tanke v debelo vrv" je v nasprotju z igro v naslednjem postanku, zato se pogovorite, kakšna je kaj sloga v našem klanu in koliko kdo prispeva k temu.

Šesti postanek

PRAZNOVANJE

Za zaključek vodja pove naslednjo svetopisemsko zgodbo:

V nekem kraju se pripravljajo na praznovanje poroke. Mladoporočenca nista imela veliko denarja, vendar sta vseeno želela povabiti veliko ljudi. Mislila sta si: srečo je treba deliti. Organizirala sta veliko praznovanje in vsakega povabljenca prosila, naj prinese steklenico vina.

Ob vhodu je bil velik "škaf", kamor naj bi vsak zliil svoje vino in bi bilo pijače dovolj za vse. Ko se je začela zabava, so natararji iz "škafa" nalili vino v majolke.

Lahko si predstavljamo reakcijo prisotnih, ko so ugotovili, da jim v kozarce namesto vina natakajo čisto vodo. Bili so kot okameneli, ko so ugotovili, da so imeli vsi enako zamisel, da ne bo nihče opazil, če bo v tolikem vinu tudi steklenica vode. Vsi so se hoteli zabavati na račun drugih in tako je zabava propadla.

Napotki za razgovor o zgodbi in vsem teku:

Kaj nas želi naučiti ta zgodba? Ali je v čem podobna dogajanjem v naši skupini? Naše skupno bivanje postane praznik, če... Pustite, da se razvije spontana razprava. Dobro je, če se razvije v razpravo o celotnem teku.

Vam je bila všeč? Ste se kaj naučili? Je bila dolgočasna? Je niste razumeli? Imate vtis, da je koristila vam osebno in življenju skupine?